

[Bligrav-Nielsen]

vanskelige spørgsmål. Jeg er for et par dage siden ved et møde ovre i det jyske blevet bebrejdet, at jeg slet ikke havde fået sagt noget i mit indlæg om Øresundsbroen. Mit svar var, at det undlod jeg, fordi jeg har erfaret, at når jeg begynder at tale om Øresundsbroen, holder jeg i begyndelsen talen, og til sidst så holder talen mig. (*Munterhed*). Jeg er bange for, at tidspunktet er så fremskredet nu, at det ville være ret uventligt over for Folketinget.

Men selvfølgelig deler vi stadig det synspunkt, som hr. Gade gav udtryk for, nemlig at dette projekt aldrig burde være kommet så langt. Det burde om muligt stoppes nu, og man burde undersøge noget andet, men vi ved jo godt, at der er stadig et flertal i Folketinget, der fastholder denne beslutning, og det må så stå for deres regning.

Skulle jeg forny mig lidt, kunne jeg måske gøre det ved i min argumentation at søge til Piet Hein, der har sagt følgende:

»At bygge Sveriges Tysklandsbro er det eneste, der kræves for at Danmark ej skal trø, vi ligger her forgæves.«

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg skal takke for svaret fra Det Radikale Venstre og så stille statsministeren det spørgsmål, om regeringen overhovedet har lov til at fortsætte projektet. Jeg skal takke for det svar, som Miljøudvalget og Trafikudvalget har fået overrakt i fortrolighed, hvori regeringen har gjort sig nogle overvejelser af juridisk art om situationen, hvis Sverige siger nej.

Det svar er af en sådan karakter, at det da for mig bekræfter, at vi har behov for et juridisk notat om situationen om landanlæggene, og derfor vil jeg spørge statsministeren, når vi nu går til sommeren med en så uafklaret situation om Øresund, om statsministeren vil sørge for, at der udarbejdes et juridisk notat om situationen for landanlæggene, hvis svenskerne siger nej til kyst til kyst-anlægget, for vi skal jo have belyst, om der overhovedet er retsgrundlag for at fortsætte. Jeg ved godt, at jeg dermed kommer til at rejse det spørgsmål, om man overhovedet har haft lov til at rive alle de huse ned på Amager, men det spørgsmål bør jo også stilles til den regering, som har ladet udarbejde et notat, der satte byggeriet i gang ved

at sige, at vi går i gang med at rive ned, for så sker der nok ikke andet, end at situationen ikke kan rulles tilbage.

Det notat blev udarbejdet af Finansministeriet, og det er noget af en skændsel i hele dette projekt, og nu beder jeg altså statsministeren om at udarbejde et notat om den juridiske situation for landanlæggene. Det må vi have umiddelbart efter, at Folketinget går på ferie, sådan at vi også har en chance for at vurdere situationen i den periode, hvor vi ikke er inde.

Lysholm Christensen (KRF):

Regeringen gør status i dag, og den dag kommer jo årligt for enhver virksomhed. At gøre status kan være en blandet fornøjelse, for man kan blive ubehageligt overrasket. Værdierne i kassen viser sig måske at være mindre end forventet, lagerbeholdning og ordrebøgerne slunkne og medarbejderne uden tro på fremtiden.

Men status kan bestemt også overraske i positiv retning, og det er den gode oplevelse, vi er midt i her i dag. Det er faktisk vanskeligt at bevare pessimismen. Man skal være noget melankolsk indrettet, hvis ikke man kan finde noget at glæde sig over i det danske samfund det forår.

Jeg nævner ikke dette for at dyrke den alt for almindelige politiske hobby, som består i selv at tage æren for alt det vellykkede og give andre skylden for det fejlslagne. At det på mange måder er gået godt i det danske samfund på det sidste, er jo et resultat af flere års solidt politisk arbejde i skiftende regeringer. Der er også forhold i udlandet, som har gjort sig positivt gældende, og slet og ret er gunstige konjunkturer også medvirkende.

Men så megen selvros vil jeg dog gerne give os i regeringen: Den politik, vi har ført i nu 16 måneder, har helt klart været katalysator for den positive udvikling, vi har fået belyst i dag. Der er taget initiativer, som har sat noget i gang, der er skabt optimisme, der er hold på økonomien, ordrebøgerne bliver tykkere og tykkere, og danskerne har igen fået lidt tro på fremtiden – rent materielt i det mindste.

For os i Kristeligt Folkeparti er livet dog mere end finanser, BNP, dagvalutakurser og vækst. I vores status medregner vi også faktorer som livskvalitet, familieliv, værn om livet i al dets mangfoldighed osv., og derfor vil dette